

Landskap: Småland Upptecknat av: Iren Rydstrand

Härad: Östra Adress: Brodalen

Socken: Lannaske de Berättat av: Karl Rydstrand

Uppteckningsår: 1925; inlämn. 1943 Född år 1873 i Bro Boh. of. farfadern

född i Lannaske de

Uppteckningen rör

En fattig prästs predikan.
Kyrkohorde Abraham Wickbom och hans
predikning.

I Lammeskede Lamm på 1700-talet en präst,
som hade mycket fattigt. Han hade en liten prästgård
som han måste sköta själv. När han skod fot alskert
en gång hade han nya skor och kyrkan var bra,
så att han ej nöjde sig med sin. Förämlingen
lyste ej om honom och var ej till honom så mycket
som han behövde. En gång slutade han sin predikan
på följande sätt:

"Jag har uppå denna kala berg, som i kalla präst-
gård ett halvt mantel - Mellangård. Och det väter inte
så mycket att en ärlig man kan få sin bröd. Men ändå
ger I mig inte en kaka bröd. Ja I är oförskämda, ja,
det måste erkännas! Amen."

En mycket oigjortt domedagspredikan häll kyrkoben
Le Abraham Wierbow i Lamskredens kyrka på lördagen
1863. Farfadern hie Karl Rydström hade äjato höit den
och berättat den. Den lät ha lytt ungefär så här:

"Nu må I höra, huru det skall bli på den yllertu
dagen! De skall det god alla, eftersom i förjänd hav,
både I och jag. Det blir många syndes som kommer att
draga fram. Alla Edra onda gärningar skall de fram i ljuset,
I Lamskredens! De skolen i all makt att i hadu lef,
så om jag har eder läst, om de hjälper det ej mera att
I angren eder. Om I de utgjör hela har so larar, skulle
Ivoren alls inte bry sig därom, ty detta ad haus aters
domedag.

Nu I måd ho, att den dagen bli iske angreman tillas
för mig. Ty de skall jag stå till evas för hur jag förval-
lat mitt pund i denna församling. Och I kunnat väl
lämnat eder huru jag skall känna mig till mot, de
jag lämnat på huru djupet fallas. I äru I Lams-

fort.

skreddebar. Jag jag vill säga Eder, att jag kände mig stå
här med fad, som allra minsta beklagade är.

Men jag är glad därvid att jag inte kommit fört
utän så en bland de yppersta. Först skola alla kungar
och konungar, präster och biskopar redogöra för sina föderingar.
Så länge är jag lugn, men så kommer kungen till de små
kyrkohärdarna, och då måste jag bita. Så ropar Herran
fram mina ämbetskedor uti Alhedas, Koraberga, Fröderiga
och Vellands präster, och då gör jag mig bekant
dem, så länge jag kan. Men till sist höd jag en röst
ropar:

"Virkbon, var haver du dina fad?"

Jag blev dock stilla ännu så länge, ty kauhända fimm del
flera präster än jag med namnet Virkbon.

Men Herran ropar:

"Abraham Virkbon, var haver du dina fad?"

Likväl ligger jag stilla, fastän Herran ropar med ännu
olångare röst. Ty kauhända kan det fimm någon annan
fock.

forts. 3.

ACC. N.R. M. 9190: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

an jag med namnet Abraham Wickbom.

De ropas vid Herrens med lärjörstämman:

"Abraham Wickbom, prost och kyrkoherde i Myresjö och Lauuskele församlingens prästord i det obekanta Sued-land, kom fram och gå räknad för dina far!"

O, då darrar jag i hela min doliga kropp, och jag ropas så högt jag försädr:

"Herrens Herrens, jag har inga far utan idel reggiga getabockar!"

Och så kommer det förfärliga svar:

"Gå då till det svinneliga märket med alla dina getabockar!"

Men just som vi marschera dit kommer en ljus ängel och kallar mig ut som liltetta med orden:

"Wickbom, Wickbom, gått in i din Herrens glädje, ty du harv dock gjort så gott du har kunnat med dessa omöjliga och hårdnackade Myresjö och Lauus-"

forts.

forte 4

ACC. N:R M. 9190: 5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skedebor. Du har predikad väl och vaktat och gnut-
sat, fastän ingen frukt har vixat sig. Men det är
inte din skuld. Gå in i din Herres glädje, in i Abra-
hams Sköte!"

Och så kära Nyman^s och Lammaskedebor, så låt jag
gå in till den saliga evigheten, under det I får gå till
den saliga frömmelsen.

Därför omvända och bättra Eder, att det inte med
går så med Eder på den yttersta dagen!"